

09.08.2014 - Velkommen i skole

Det var så det. Nu har jeg været derhenne, udbrød en lettet syvårig Jesper for år tilbage, mens han svært tilfreds ovenpå dagens strabadser satte skoletasken fra sig i køkkenet. Første skoledag var overstået og til ende. Det var så det, og det virkelige liv kunne fortsætte, som det plejede med fodbolden, traktoren, dyrene og kammeraterne.

Noget uforstående og ikke helt glad var han derfor, da hans mor (igen - hun syntes jo, hun havde prøvet at forklare det), måtte lade ham forstå, at det der med skolen, det var altså ikke kun denne ene dag, men blot den første af mange. Den første af ti år faktisk. Og det endda sådan nogenlunde hver dag undtagen lørdag, søndag og i ferierne altså.

Ti år med skole og hver dag.

Han brød sig ikke om den tanke, Jesper. For hvordan skulle han så få tid til at hjælpe sin far og til at spille fodbold, som han elskede? Jespers mor forsøgte at berolige sin søn med, at der om eftermiddagen efter skole, nok skulle blive tid til det også.

Og således opmuntret gik Jesper derhen den næste dag også, den næste og den næste igen. I ti år.

Netop i disse dage venter masser af seks-syvårige børn spændt på den allerførste skoledag. Skoletasken i yndlingsmærket, det spritnye fyldte pennalhus, madkassen og drikkedunken har længe været klar. Ti års skolegang eller mange flere kan begynde.

Hvorvidt de nye skolebørn har det på samme måde som Jesper og mener, at det med skolen skulle være klaret på en og samme dag, ved jeg ikke.

Ej heller ved jeg, om børnene bekymrer sig for, om de kan nå alt det, de synes, de virkelig skal nå, når de nu skal bruge tiden på at gå i skole. Eller om børnenes forældre kan forsikre deres poder om, at der også nok skal blive tid til alt det andet, de gerne vil, så skoletivlerne, ganske som Jesper, velfornøjet og således opmuntret, kan gå derhen. Den første dag, den næste og den næste igen. I ti år.

Siden Jespers første skoledag er der i sagens natur hændt mangt og meget i skolens verden.

Ved dette skoleårs begyndelse træder således en ny skolereform i kraft.

Ja, bare nævn ordet skolereform, og rigtig mange har en mening herom. Også jeg. Men så at sige alle har en mening om skolen som sådan. Af den grund, at de selv går i en, kender nogen der gør, eller fordi de slet og ret selv har gået der en gang. I skolen. I skole. Hver dag. Eller næsten.

Ingen ved vel helt, hvad den nye skolereform kommer til at betyde, og en del forældre, lærere og skoleledere kan naturligt nok og med rette være noget spændt og nogle endda en smule bekymret for, hvordan det hele kommer til at spænde af.

Men skolereform eller ej. De fleste børn glæder sig til første skoledag og til hele skolen. Det hører jeg fra både de små skolestartere, deres forældre og lærerne. Den glæde skal de gerne bevare.

De fleste er hertil også spændte, og det skal de være. Nogle sommerfugle må gerne flakse lidt rundt i maven på både barnet, dets forældre og de nye førsteklases lærere. Det hører med, når noget nyt skal begynde.

Men uanset hvilke følelser og hvilken bagage barnets forældre har med sig fra deres egen skoletid, og som let lader sig overføre til eget barn, må disse med opmærksomhed holdes udenfor. Og uanset, hvilken holdning, der måtte være til skolereform og meget andet. Ja, så må barnet have en frisk skolestart, og holdningen til skolen må være, at verdens dejligste barn skal gå i verdens bedste skole med verdens sødeste og dygtigste lærere.

For selv om meget kan være usikkert, og selv om ingen er enige i alt altid, er der noget, der uanset tid, sted og reformer altid vil gælde.

Noget, der kan være værd at huske på, og noget af det, der stadig gælder, mener jeg er, at skole og forældre i fællesskab, ansvar og forpligtelse hjælper børnene med at bevare lyst og evne til lytte og lære i alle de år, de skal gå i skole:

At børnene i skolen derfor møder dygtige, varme, engagerede og velforberejede lærere, der har øje for og møder det enkelte barn der, hvor det er, men som også - vel vidende, at det ikke er nogen nem opgave, er i stand til at samle klassen i det sociale fællesskab.

At forældrene møder skolen og de værdier, den står for med åbent sind og bakker op herom, blandt andet ved at tale positivt om skolen, lærerne, de andre børn og forældre.

At sørge for, at barnet møder til tiden, udhvilet, med god og sund madpakke, skoletasken pakket, hjemmearbejdet udført og en holdning til at behandle de andre børn godt og vide, at det ikke altid kan være centrum, prinsesse eller konge, er måske en selvfølgelighed.

Men ikke desto mindre en yderst vigtig selvfølgelighed, når et godt skole-hjem samarbejde skal skabes og lykkes.

Velkommen i skole!